ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Γεώργιος

Ἡ ἀνθολογία συνετέθη ὑπό τοῦ Γεωργίου Παπακωνσταντίνου τοῦ ἐπιλεγομένου μουσικοῦ καί ἐξεδόθη δαπάνῃ τοῦ Παύλου Κούρτοβιτς Τσαλόγλου ἐλληνίζοντος εἰσέτι τότε.

Μυρτίδος Αποστολίδου ἐπιστολή πρός Μιλτιάδη Σταυρίδη 4 Ιουν. 1937

Ὁ Γ. Παπακωνσταντίνου Μουσικός, ἦτο Φιλιππουπολίτης, μαθητής, ~~μαθητής~~ καί ὑποδιδάσκαλος κατ᾽ἀρχάς τῆς Ἑλλ. κεντρικῆς σχολῆς, εἶτα ἀρχιδιδάσκαλος τῆς Τριαδικῆς σχολῆς τῆς κατά πρῶτον ἱδρυθείσης ἀλληλοδιδακτικῆς ἐν τῇ πόλει μέχρι τῆς μεταβολῆς αὐτῆς εἰς Βουλγαρικήν (1848) καί κατόπιν διευθυντής ἰδιωτικῆς σχολῆς ἐπί τινα ἔτη πέρα τοῦ 1861. Τά πρῶτα γράμματα ἔμαθε παρά τῷ Ἀγαπίῳ ἀρχιμανδρίτῃ Κῴῳ, ἐμπείρῳ στιχουργῷ, ἀπεσταλμένῳ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐν Φιλιππουπόλει, ὅπου ὑπῆρχε μετόχιον ἁγιοταφικόν ἔξω τοῦ ἀνατολικοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως καί πλησίον τῆς οἰκίας τῆς πατρικῆς τοῦ Μουσικοῦ. Τήν ἐκκλησιαστικήν δέ μουσικήν ἐδιδάχθη, ὡς αὐτός λέγει, παρά τοῦ ἁγ. Σωζοαγαθουπόλεως Προκοπίου ἀπό τοῦ 1834. Τῷ 1846 ἐξέδωκεν ἐν Κων/πόλει τύποις Θαδδαίου Ἀηβιτσίου: "Τό Φανάρι τοῦ Διογένους ἐπιγραφόμενον Ἐπάνοδος τοῦ Διογένους, δρᾶμα διαιρούμενον εἰς πράξεις καί σκηνάς, ποιηθέν εἰς στίχους πολιτικούς ὁμοιοκαταλήκτους εἰς τήν ἀρχήν τῆς 18ης ἑκατονταετηρίδος παρά τοῦ Ἀγαπίου ἀρχιμανδρίτου Κῴου, ἐμπείρου στιχουργοῦ τοῦ πνευματικοῦ μου πατρός, ἤδη πρῶτον γνησίως εἰς τύπον ἐκδίδεται παρά τοῦ κληρονομήσαντος τά συγγράμματα αὐτοῦ Γ.Π.Κ.Π. Φιλιππουπολίτου". Τῷ δέ 1861 ἐν Ἀθήναις τύποις Φ. Καραμπίνη καί Κ. Βάφα τό : "Φυλλάδιον κατά γυναικῶν ἐν γένει, κυριωτέρως δέ κατά πονηρῶν καί ἠθικῶς μοχθηρῶν γυναικῶν, συντεθέν μέν διά στίχων πολιτικῶν ὁμοιοκαταλήκτων κατά τό 1830 ἔτος παρά τινος ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀρχιμανδρίτου ἁγιοταφίτου πνευματικοῦ μου πατρός Ἀγαπητοῦ τοῦ Κῴου, ἐκδοθέν δέ εἰς τύπον νῦν τό πρῶτον δαπάνῃ τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει ἰδιορρύθμου ἁπλοελληνικοῦ διδασκάλου τοῦ καί μουσικοῦ Γεωργίου Παπᾶ Κ. μετά μιᾶς διά στίχων ἐπιστολῆς" (Ἐντεῦθεν ἐλήφθη τό περί σκορόδου στιχούργημα, ὅπερ μοί ἀπεστείλατε δημοσιευθέν ἔν τινι ἐφημερίδι. Ἀμφότερα τά φυλλάδια ἔχω, ὡς καί τά χειρόγραφά των καλλιγραφικώτατα λαβών ἐκ τῶν λειψάνων τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης τοῦ λογίου ἐμπόρου Φιλιπ-

(ἀκολουθεῖ)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

πουπολίτου Χ΄΄Κωστάκη Χ΄΄ 'Ιωάννου Κοϊμτζόγλου)

'Ο Μουσικός άπέθανε πρό τοῦ 1870, ἐτάφη δέ ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ ἐνοριακοῦ του ναοῦ τοῦ ἁγ. Κωνσταντίνου χαραχθέντος ἐπί τῆς ἐπιταφίου του πλακός τοῦδε τοῦ ἐπιγράμματος:

'Εδώ 'ν ὁ τόπος, ποῦ ὁ καθείς
ξεκουράζεται ἀπ' τά τῆς γῆς
πικροβάσανα καί παρευθύς
πάντας καί πάντ' ἀποχαιρετᾶ.
Νά τ' ἀποφύγῃ δύναται ..τίς;

'Αφῆκεν υἱόν τόν Θεόδωρον, λόγιον καί λογιστήν, ζῶντα εἰσέτι παράλυτον ὑπερογδοηκοντούτη καί θυγατέρα μακαρίτιδα ἤδη, τήν κυρίαν Λούπου ἰχνογράφου σχεδιαστοῦ τελειοφοίτου τοῦ Μητσοβείου πολυτεχνείου, διατελέσαντος ἐπί ἔτη διδασκάλου ἐν τῇ 'Ελληνικῇ κεντρικῇ σχολῇ καί εἶτα ἐν τοῖς Ζαριφείοις. 'Η παλαιά οἰκία τοῦ Μουσικοῦ ἐσώζετο μέχρι τοῦ 1928, καταπεσοῦσα ἐκ τοῦ σεισμοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ